

Αριθμός 224/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α2' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Γεώργιο Σακκά, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ιωσήφ Τσαλαγανίδη, Αβροκόμη Θούα - Εισηγήτρια, Μιλτιάδη Χατζηγεωργίου και Γεώργιο Αποστολάκη, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 27 Νοεμβρίου 2017, με την παρουσία και της γραμματέως, Θεοδώρας Παπαδημητρίου, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αναιρεσείουσας: ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία "... Ο.Ε.", που εδρεύει στη θέση ... και εκπροσωπείται νόμιμα. Παραστάθηκε με το νόμιμο εκπρόσωπό της Δ. Ρ., ο οποίος διόρισε πληρεξούσιο δικηγόρο τον Ευάγγελο Κρικόδη. Στο σημείο αυτό ο πληρεξούσιος της αναιρεσείουσας δήλωσε στο ακροατήριο ότι η ονομασία της εταιρείας έχει τροποποιηθεί σε "... Ι.Κ.Ε.".

Του αναιρεσιβλήτου: Δ. Φ., Δικηγόρου Αθηνών, κατοίκου ..., υπό την ιδιότητα του συνδίκου της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "...", που έχει κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης, εδρεύει στο ... και εκπροσωπείται νόμιμα, ο οποίος δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 6-12-2010 αγωγή της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "...", που κατατέθηκε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 2773/2014 του ίδιου Δικαστηρίου και 1477/2016 του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί η αναιρεσείουσα με την από 27-12-2016 αίτησή της και τον από 25-10-2017 πρόσθετο αυτής λόγο.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, παραστάθηκε μόνο η αναιρεσείουσα, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο πληρεξούσιος της αναιρεσείουσας ζήτησε την παραδοχή της αίτησης και του πρόσθετου αυτής λόγου και την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, η από 27-12-2016 αίτηση αναίρεσης κατά της 1477/2016 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών και ο με το από 25-10-2017 αυτοτελής δικόγραφο ασκηθείς, παραδεκτά, πρόσθετος λόγος αυτής, τα δικόγραφα των οποίων πρέπει να συνεκδικαστούν, λόγω της μεταξύ τους συνάφειας(αρθρ.246ΚΠολΔ).

Από τις διατάξεις των άρθρων 576παρ.2,568παρ.1 και 498 παρ. 1ΚΠολΔ συνάγεται ότι ο Άρειος Πάγος οφείλει να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αν κλήθηκε νομίμως και εμπροθέσμως ο

μη εμφανισθείς αντίδικος του επισπεύδοντος τη συζήτηση της αίτησης αναίρεσης και σε καταφατική περίπτωση να προχωρήσει στη συζήτηση παρά την απουσία του. Στην κρινόμενη υπόθεση, από την προσκομιζόμενη με επίκληση από την αναιρεσείουσα .../21-2-2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, Κ. Π., προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση για να παραστεί κατά την ορισθείσα και αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, επιδόθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως στον αναιρεσίβλητο. Επομένως, αφού αυτός δεν παραστάθηκε, κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά της στο πινάκιο, ούτε εκπροσωπήθηκε με οποιονδήποτε νόμιμο τρόπο, πρέπει να προχωρήσει η συζήτηση παρά την απουσία του.

Από τη διάταξη του άρθρου 17 παρ.1 σε συνδυασμό με αυτή του άρθρου 7 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν.3588/2007), συνάγεται ότι από την ημέρα δημοσίευσης της δικαστικής απόφασης, με την οποία κηρύσσεται η πτώχευση, ο πτωχέυσας δεν νομιμοποιείται ούτε παθητικώς αλλά ούτε και ενεργητικώς σε δίκες που σχετίζονται προς την πτωχευτική περιουσία, εφεξής δε κάθε αγωγή και κάθε μέτρο εκτέλεσης εξακολουθεί ή επιχειρείται από ή κατά μόνον του συνδίκου. Ο τελευταίος νομιμοποιείται ενεργητικά και παθητικά, αντί του πτωχέυσαντος, σε δίκες που σχετίζονται με την πτωχευτική περιουσία, επιχειρώντας αυτός και μόνο τις σχετικές διαδικαστικές πράξεις, στο δικό του όνομα ως μη δικαιούχος διάδικος (ΑΠ 819/2014, 360/2013, 374/2011). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 559 αριθμ. 14 του Κ.Πολ.Δ αναίρεση επιτρέπεται αν το δικαστήριο παρά το νόμο κήρυξε ή δεν κήρυξε απαράδεκτο. Υπό τον όρο "απαράδεκτο" νοείται το δικονομικό, αυτό δηλαδή που δημιουργείται από την παραβίαση δικονομικής διάταξης, με αποτέλεσμα η δικονομική ενέργεια να στερείται των αναγκαίων προϋποθέσεων κύρους της (ΟΛ. Α.Π12/2000).

Στην προκειμένη περίπτωση, από τα διαδικαστικά έγγραφα της υπόθεσης προκύπτουν τα εξής: Κατά τη συζήτηση, στις 17-10-2013, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, της από 6-12-2010 ασκηθείσας αγωγής της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία "... " κατά της εναγομένης και ήδη αναιρεσείουσας και μετά τη δήλωση του εμφανισθέντος στο ακροατήριο του δικηγόρου Αθηνών, Δ. Φ. (ήδη αναιρεσίβλητου),περί βίαιης διακοπής της δίκης λόγω κήρυξης της ενάγουσας σε κατάσταση πτώχευσης, με την 322/2013 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και ταυτόχρονης επανάληψης αυτής από τον ίδιο ,που με την προαναφερθείσα απόφαση είχε διοριστεί σύνδικος της πτώχευσης, δοθέντος ότι η αγωγή αφορούσε τη πτωχευτική περιουσία, δέχθηκε με την 2773/2014 απόφασή του ότι "παραδεκτά και νόμιμα επαναλαμβάνεται η δίκη μεταξύ της ενάγουσας εταιρίας και της εναγομένης". Στη συνέχεια δε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, ανεγνώρισε την υποχρέωση της εναγομένης να καταβάλει στην έχουσα πτωχέυσει ενάγουσα το ποσό των 265.674 ευρώ, με το νόμιμο τόκο, κατά το οποίο έκανε δεκτή την αγωγή της. Το Εφετείο εξάλλου, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, απέρριψε σχετικό λόγο έφεσης της αναιρεσείουσας για έλλειψη νομιμοποίησης της πτωχής ενάγουσας προς συνέχιση της δίκης, δεχόμενο σχετικώς, ότι, "παραδεκτά η δίκη συνεχίστηκε από τον σύνδικο της πτώχευσης, αναφορικά με την αρχική ενάγουσα ανώνυμη εταιρία, χωρίς από το περιεχόμενο της 2773/2014 εκκαλούμενης απόφασης να προκύπτει ότι η δίκη συνεχίστηκε από την πτωχή". Λαμβάνοντας υπόψη όμως, ότι: α)ο αναιρεσίβλητος μεν, δήλωσε σαφώς στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ότι ο ίδιος με την ιδιότητα του συνδίκου αναλαμβάνει και συνεχίζει την διακοπείσα, λόγω της πτώχευσης, δίκη της αρχικής ενάγουσας και β) το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δε, εσφαλμένα και παρά την ορθή δήλωση του συνδίκου ,έκρινε ότι τη δίκη την συνέχισε η τελευταία, το Εφετείο, παρά το νόμο παρέλειψε να κηρύξει απαράδεκτο ,αφού χωρίς να εξαφανίσει την εκκαλούμενη απόφαση, κατ' αποδοχή του προαναφερθέντος

σχετικού λόγου της έφεσης και να χωρήσει περαιτέρω στην έρευνα της υπόθεσης, με διάδικο πλέον, στην θέση της αρχικής ενάγουσας, τον αναιρεσίβλητο σύνδικο, επεκύρωσε την απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Επομένως, είναι βάσιμος ο πρώτος από το άρθρο 559 αριθμ.14 ΚΠολΔ κύριος λόγος της κρινόμενης αίτησης.

Από τις διατάξεις των άρθρων 455, 460, 461 και 462 ΑΚ συνάγεται ότι, η σύμβαση εκχώρησης έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβίβαση της απαίτησης από τον εκχωρητή στον εκδοχέα, που, μετά την αναγγελία, καθίσταται ο μόνος δικαιούχος αυτής, ο οποίος νομιμοποιείται πλέον να ασκήσει αγωγή κατά του οφειλέτη και όχι ο εκχωρητής, ο οποίος έχει αποξενωθεί από την απαίτηση (ΑΠ 1093/2017, 1725/2014). Περαιτέρω, κατά την έννοια του λόγου αναίρεσης από τον αριθμό 19 του άρθρ. 559 ΚΠολΔ, η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και υφίσταται συνεπώς εκ πλαγίου παράβαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου, όταν από τις παραδοχές της, που περιλαμβάνονται στην ελάχιστη πρόταση του νομικού συλλογισμού της και αποτελούν το αιτιολογικό της, δεν προκύπτουν καθόλου ή αναφέρονται ανεπαρκώς ή αντιφατικώς τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία το δικαστήριο της ουσίας στήριξε την κρίση του για ζήτημα με ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, με αποτέλεσμα έτσι να μην μπορεί να ελεγχθεί αν στη συγκεκριμένη περίπτωση συνέτρεχαν οι όροι του κανόνα ουσιαστικού δικαίου που εφαρμόστηκε ή δεν συνέτρεχαν οι όροι εκείνου που δεν εφαρμόστηκε (Ολ ΑΠ 1/1999). Κατά την έννοια αυτή, αντιφατικές αιτιολογίες έχει η απόφαση, όταν τα πραγματικά περιστατικά που στηρίζουν το αποδεικτικό πόρισμα της για κρίσιμο ζήτημα, δηλαδή για ζήτημα αναφορικά με ισχυρισμό των διαδίκων που τείνει στη θεμελίωση ή στην κατάλυση του επίδικου δικαιώματος, συγκρούονται μεταξύ τους και αλληλοαναιρούνται, αποδυναμώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την κρίση της απόφασης για την υπαγωγή ή μη της ατομικής περίπτωσης στο πραγματικό συγκεκριμένου κανόνα ουσιαστικού δικαίου, που συνιστά και το νομικό χαρακτηρισμό της ατομικής περίπτωσης (Ολ. ΑΠ9/2016).

Στην προκειμένη περίπτωση, το Εφετείο δέχθηκε τα ακόλουθα με την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το ενδιαφέρον την αναιρετική διαδικασία μέρος:" Η αρχικώς ενάγουσα ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "...", η οποία, δυνάμει της υπ' αρ. 322/2013 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, κηρύχθηκε σε κατάσταση πτώχευσης και η δίκη συνεχίζεται από τον διορισθέντα σύνδικο αυτής και νυν εφεσίβλητο, Δ. Φ. (ήδη αναιρεσίβλητο), δραστηριοποιούνταν από το έτος 1997 στην παραγωγή, αγορά, πώληση, κάθε είδους εμπορία και διαχείριση κρυογενικών μονάδων επιτόπιας παραγωγής ιατρικών και βιομηχανικών αερίων (οξυγόνο, άζωτο, διοξείδιο του άνθρακα, υδρογόνο, ήλιο ειδικά αέρια και μείγματα αερίων), εμπορία παρόμοιων και παρεμφερών προϊόντων περιφερειακού εξοπλισμού και εξαρτημάτων στην Ελλάδα, καθώς και με την εισαγωγή και αντιπροσώπευση τέτοιων προϊόντων στην Ελλάδα. Στο πλαίσιο της δραστηριότητάς της διέθετε, μεταξύ άλλων, στους πελάτες της ιατρικά και βιομηχανικά αέρια και μείγματα αυτών σε ειδικές χαλύβδινες φιάλες, τις οποίες οι πελάτες είτε αγόραζαν αυτούσιες, είτε αγόραζαν το περιεχόμενο τους (αέριο) και μετά τη χρήση του αερίου επέστρεφαν τις κενές φιάλες στην ενάγουσα είτε οριστικά, είτε προς επαναπλήρωση με αέριο και εν νέου παραλαβή τους, καταβάλλοντας επιπλέον της αξίας του αερίου αποζημίωση (μίσθωμα) για τη χρήση τους. Η εναγόμενη και νυν εκκαλούσα ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία "... Ο.Ε"(ήδη αναιρεσείουσα) ασχολείται, μεταξύ άλλων, με την εμπορία βιομηχανικών και ιατρικών αερίων και μειγμάτων αυτών σε υγρή ή αέρια μορφή, τα οποία προμηθεύεται και πωλεί σε τρίτους πελάτες της συσκευασμένα σε ειδικές χαλύβδινες φιάλες (σιδηροφιάλες) ή σε δεξαμενές αερίων, οι οποίες, μετά την ανάληψη του αερίου είτε επαναπληρούνται είτε επιστρέφονται στον προμηθευτή τους. Μεταξύ των διαδίκων καταρτίστηκε η από 1-1-2004 έγγραφη σύμβαση προμήθειας αερίων (υγρής και αέριας μορφής, φιαλών, συστοιχιών

φιαλών και κρυογενικών δεξαμενών μεταφοράς και αποθήκευσης υγροποιημένων αερίων και συναφών υπηρεσιών, δυνάμει της οποίας η ενάγουσα ανέλαβε την υποχρέωση να προμηθεύει την εναγομένη αέρια (υγρής και αέριας μορφής) σε φιάλες και συστοιχίες φιαλών και σε κρυογενικές δεξαμενές μεταφοράς και αποθήκευσης υγροποιημένων αερίων έναντι του συμφωνηθέντος για κάθε προϊόν ή υπηρεσία τιμήματος. Η σύμβαση αφορούσε την πώληση αερίων (άζωτο, αργό, οξυγόνο, ασετυλίνη, διοξείδιο του άνθρακα, ήλιο, κ.λ.π.) αποκλειστικά και μόνο σε φιάλες F-50 (η ένδειξη 50 υποδεικνύει τη χωρητικότητα της φιάλης σε κυβικά μέτρα ή λίτρα), μεμονωμένες ή σε συστοιχίες των 12 και 13 φιαλών, με δυνατότητα επέκτασής της (σύμβασης) και σε έτερα προϊόντα κατόπιν, γραπτής συμφωνίας των συμβαλλομένων με προσθήκη ειδικού παραρτήματος. Επιπλέον, η εναγομένη ανέλαβε την υποχρέωση να καταβάλει στην ενάγουσα, καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης μηνιαία αποζημίωση χρήσης (μισθώμα) πλέον Φ.Π.Α. για τον αριθμό των φιαλών, συστοιχιών φιαλών και κρυογενικών δεξαμενών κυριότητας της τελευταίας, για όσο διάστημα θα τις χρησιμοποιούσε, η οποία ορίστηκε στο ποσό του ενός (1) ευρώ, ανά φιάλη, για τις μεμονωμένες φιάλες F-50, στο ποσό των δέκα οκτώ και εβδομήντα πέντε (18,75) ευρώ, ανά συστοιχία για τις συστοιχίες 12φιαλών F-50, στο ποσό των είκοσι έξι (26) ευρώ ανά συστοιχία για τις συστοιχίες των 13 φιαλών F-50 και στο ποσό των τριάντα πέντε (35) ευρώ ανά δεξαμενή για τις κρυογενικές δεξαμενές 600 και 800 λίτρων τύπου Hercules και Eurocyl. Οι φιάλες και οι συστοιχίες φιαλών θα παρέμεναν στη κυριότητα της ενάγουσας μέχρι να καταβληθούν από την εναγόμενη σαράντα οκτώ (48) μηνιαία μισθώματα του ενός (1) ευρώ για κάθε μεμονωμένη φιάλη F- 50, των δέκα οκτώ και εβδομήντα πέντε (18,75) ευρώ για κάθε συστοιχία 12 φιαλών F 50 και των είκοσι έξι (26) ευρώ για κάθε συστοιχία 13 φιαλών F-50, ενώ δεν προβλεπόταν στη σύμβαση αντίστοιχη δυνατότητα απόκτησης των κρυογενικών δεξαμενών. Περαιτέρω με την ίδια, ως άνω, σύμβαση η εναγόμενη ανέλαβε την υποχρέωση να επιστρέφει και επαναπληροί τις φιάλες, συστοιχίες φιαλών και κρυογενικές δεξαμενές κυριότητας της ενάγουσας, οι οποίες έφεραν επ' αυτών σε εμφανές σημείο την ένδειξη "...", αγοράζοντας το αέριο μόνο από τις εγκαταστάσεις της τελευταίας στο ... Βοιωτίας, για την περίπτωση δε μη συμμόρφωσης της εναγόμενης προς την παραπάνω υποχρέωση της συμφωνήθηκε υπέρ της ενάγουσας ποινική ρήτρα, ποσού 5.000 ευρώ, για κάθε πλήρωση φιάλης της ενάγουσας σε έτερο προμηθευτή, την οποία η εναγόμενη ανέλαβε την υποχρέωση να καταβάλει άμεσα. Η διάρκεια της σύμβασης ορίστηκε αορίστου χρόνου με δικαίωμα έγγραφης καταγγελίας έξι (6) μήνες πριν την επιθυμητή λήξη της και όχι νωρίτερα από τέσσερα (4) έτη, μετά δε την, για οποιονδήποτε λόγο, λήξη της σύμβασης, η εναγόμενη ανέλαβε την υποχρέωση να επιστρέφει στην ενάγουσα, εντός δώδεκα (12) μηνών, τις φιάλες και συστοιχίες φιαλών που θα είχε στη κατοχή της, για τις οποίες δεν θα είχε αποδεδειγμένα καταβληθεί το τίμημα αγοράς τους κατά τα ανωτέρω, ενώ τις κρυογενικές δεξαμενές εντός μιας εβδομάδας. Στην περίπτωση άρνησης της εναγόμενης να επιστρέψει στην ενάγουσα τις εν λόγω φιάλες, συστοιχίες φιαλών και κρυογενικές δεξαμενές, ρητά προβλέφθηκε στη σύμβαση η υποχρέωσή της να καταβάλει στην τελευταία το τίμημα αγοράς των φιαλών και συστοιχιών φιαλών και το ποσό των 15.000 ευρώ για κάθε δεξαμενή. Καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης ο αριθμός των φιαλών, συστοιχιών φιαλών και κρυογενικών δεξαμενών που θα κατείχε η εναγόμενη καταχωρούνταν σε μηνιαία βάση στην ηλεκτρονικά τηρούμενη από την ενάγουσα αναλυτική ανασκόπηση ισοζυγίου, η τήρηση της οποίας ξεκίνησε τον μήνα Μάρτιο του έτους 2004, στην οποία καταγράφονταν αναλυτικά κάθε φορά οι παραδιδόμενες στην εναγόμενη φιάλες, συστοιχίες φιαλών και κρυογενικές δεξαμενές και αντίστοιχα οι επιστρεφόμενες από αυτήν είτε οριστικά, είτε προς επαναπλήρωση και εκ νέου παραλαβή τους. Παράλληλα με την, ως άνω, έγγραφη σύμβαση τον μήνα Ιανουάριο του έτους 2004 συμφωνήθηκε προφορικά μεταξύ των διαδίκων ότι η ενάγουσα θα προμήθευε την

εναγόμενη με τα ίδια, ως άνω, αέρια και μείγματα αερίων, αλλά σε φιάλες F-10, F-20 και F-40, καθώς και σε συστοιχίες των 9 και των 16 φιαλών F-50, για τη χρήση των οποίων η εναγόμενη θα κατέβαλε μηνιαία αποζημίωση (μίσθωμα) κατά τα ανωτέρω, ανερχόμενη στο ποσό του ενός (1) ευρώ, ανά φιάλη, για τις φιάλες F-10, F-20 και F-40, στο ποσό των εννέα (9) ευρώ, ανά συστοιχία, για τις συστοιχίες των 9 φιαλών και στο ποσό των δέκα έξι (16) ευρώ, ανά συστοιχία, για τις συστοιχίες των 16 φιαλών. Για τις παραπάνω φιάλες και συστοιχίες φιαλών δεν προβλέφθηκε η δυνατότητα της εναγόμενης να τις αποκτήσει κατά κυριότητα κατά τα ανωτέρω και, ως εκ τούτου, σε κάθε περίπτωση αυτές θα παρέμεναν στη κυριότητα της ενάγουσας. Η διάρκεια της σύμβασης ορίστηκε αορίστου χρόνου με δικαίωμα ελεύθερης καταγγελίας από αμφότερα τα συμβαλλόμενα μέρη, μετά δε την, για οποιονδήποτε λόγο λήξη της σύμβασης, η εναγόμενη όφειλε να επιστρέφει στην ενάγουσα άμεσα και σε κάθε περίπτωση εντός δύο (2) μηνών τις φιάλες και συστοιχίες φιαλών που θα είχε στη κατοχή της. Για λόγους τάξης ο αριθμός των ανωτέρω φιαλών και συστοιχιών φιαλών, που θα κατείχε η εναγόμενη, θα καταχωρούνταν σε μηνιαία βάση στην προαναφερόμενη ηλεκτρονικά τηρούμενη από την ενάγουσα αναλυτική ανασκόπηση ισοζυγίου. Η εναγόμενη κατείχε ήδη κατά το χρόνο σύναψης των ανωτέρω συμβάσεων 1.804 φιάλες F-50, 50 συστοιχίες των 12 φιαλών F-50, δύο κρυογενικές δεξαμενές Hercules 600 lt και δύο κρυογενικές δεξαμενές Eurocyl 800 lt, για τις οποίες συμφωνήθηκε να συμπεριληφθούν στην από 1-1-2004 έγγραφη σύμβαση και να καταχωρηθούν στην προαναφερόμενη ηλεκτρονικά τηρούμενη από την ενάγουσα αναλυτική ανασκόπηση ισοζυγίου, στην οποία καταχωρήθηκε, επίσης, το αποτέλεσμα του συμψηφισμού των παραδόσεων και επιστροφών, που έλαβαν χώρα κατά τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο του έτους 2004, ήτοι πριν την τήρηση του ισοζυγίου, η οποία, ... ξεκίνησε τον μήνα Μάρτιο του έτους 2004. Η συνεργασία των διαδίκων έληξε οριστικά, με κοινή συναίνεσή τους, τον μήνα Αύγουστο του έτους 2007, οπότε έλαβαν χώρα η τελευταία παράδοση και επιστροφή στις 10-8-2007. Κατά τον χρόνο λήξης, όσον αφορά την από 1-1- 2004 έγγραφη σύμβαση, η εναγόμενη είχε στη κατοχή της 2.378 φιάλες F-50, 131 συστοιχίες των 12 φιαλών F-50, 1 κρυογενική δεξαμενή των 600 lt και 4 κρυογενικές δεξαμενές των 800 lt, ενώ, όσον αφορά την από Ιανουαρίου 2004 προφορική σύμβαση, είχε στην κατοχή της 402 φιάλες F-10, 170 φιάλες F-40 και 2 συστοιχίες των 9 φιαλών F-50. Στις 2-7-2007 η ενάγουσα κοινοποίησε στην εναγόμενη την από 28-6-2007 εξώδικη δήλωση, με την οποία την καλούσε να της παραδώσει επιταγές ποσού 492.519,04 ευρώ, ως ανοικτό υπόλοιπο του προηγούμενου μήνα, παρά το γεγονός ότι δεν είχε εκκαθαριστεί ακόμα το υπόλοιπο αυτό. Η ενέργεια αυτή δυσaráεστησε την εναγόμενη, η οποία με τη σειρά της κοινοποίησε στην ενάγουσα, στις 13-7- 2007, την από 11-7-2007 εξώδικη απάντησή της, με την οποία την καλούσε να της γνωστοποιήσει αναλυτική κατάσταση του μεταξύ τους λογαριασμού, προκειμένου να εκκαθαριστεί ο λογαριασμός και να εκδοθούν τα αντίστοιχα τιμολόγια. Ωστόσο, η τελευταία δεν της γνωστοποίησε ποτέ την, ως άνω, αναλυτική κατάσταση του μεταξύ τους λογαριασμού, ενώ αντίθετα στις 20-8- 2007 της ανήγγειλε εγγράφως, μέσω του διευθύνοντος συμβούλου της J. S., ότι υπεγράφη σύμβαση μεταβίβασης των περιουσιακών της στοιχείων (ενάγουσας) προς την εταιρία "... Α.Ε.Β.Α." και ότι, μεταξύ άλλων, εκχώρησε προς την τελευταία την εμπορική οφειλή της εναγόμενης προς αυτήν (ενάγουσα), η οποία ανερχόταν στις 13-7-2007 στο ποσό των 498.435,55 ευρώ, καθώς και ότι η, ως άνω, εκδοχέας της απαίτησης αυτής εταιρία "... Α.Ε.Β.Α." κατέστη πλέον αποκλειστική δικαιούχος της εν λόγω οφειλής της εναγόμενης. Μάλιστα, με, το από 24-1-2008 έγγραφο του Σ. Β., οικονομικού διευθυντή της εταιρίας "... Α.Ε.Β.Α.", η τελευταία καλεί την εναγόμενη να επιβεβαιώσει, μεταξύ άλλων, ότι το οφειλόμενο υπόλοιπο του λογαριασμού της προς αυτήν στις 31-12-2007 ανέρχεται στο ποσό των 471.938,71 ευρώ και αποτελεί υπόλοιπο αρχικού ποσού 498.435,55 ευρώ, το οποίο

οφειλόταν στις 13-7-2007 στην ενάγουσα και μεταβιβάστηκε σ' αυτήν (εκδοχέα εταιρία) στο πλαίσιο σύμβασης με την ενάγουσα, όπως κοινοποιήθηκε στην εναγόμενη με την προαναφερόμενη από 20-8-2007 αναγγελία εκχώρησης απαίτησης, προκειμένου να διευκολυνθεί ο ετήσιος έλεγχος των οικονομικών καταστάσεων εταιρίας αυτής (... Α.Ε.Β.Α) από τους ορκωτούς λογιστές ... Α.Ε. Κατόπιν τούτου, η εναγόμενη έπαψε να προμηθεύεται αέρια από την ενάγουσα και επέστρεψε τις κρυογενικές δεξαμενές, κυριότητας της τελευταίας, που είχε στη κατοχή της στην εταιρία "... Α.Ε.Β.Α", η οποία τις παρέλαβε, τις καταχώρησε ηλεκτρονικά με δικό της κωδικό (bar code) και ένδειξη και έκτοτε επαναπληρώνονταν στις εγκαταστάσεις της και καταχωρούνταν στα σχετικά δελτία αποστολής της εναγόμενης με τους κωδικούς και τα στοιχεία της. Από τα ανωτέρω αποδεικνύεται ότι πράγματι αναγγέλθηκε με το προαναφερόμενο από 20-8- 2007 έγγραφο στην εναγόμενη εκχώρηση απαιτήσεων της ενάγουσας σε βάρος προς την εταιρία "... Α.Ε.Β.Α", πλην όμως, από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν προκύπτει επακριβώς η απαίτηση, στην οποία αναφέρεται η ανωτέρω αναγγελία, το χρονικό διάστημα που αυτή καλύπτει και αν το αναφερόμενο σ' αυτήν ποσό αφορά το σύνολο της απαίτησης της ενάγουσας προς την εναγόμενη ή μέρος αυτής. Εξάλλου, δεν γίνεται επίκληση και προσκόμιση ούτε της σχετικής σύμβασης εκχώρησης, έτσι ώστε να δύναται να προσδιοριστεί τι εκχωρήθηκε κατά τρόπο ορισμένο ή τουλάχιστον ορατό, ώστε να διαπιστωθεί τι μεταβιβάστηκε στην εκδοχέα και τι τελικά παρέμεινε στην εκχωρήτρια και αν παρέμεινε σ' αυτήν μέρος της απαίτησης .... Άλλωστε, στο από 13-2-2009 έγγραφο του εμπορικού διευθυντή της εταιρίας "... Α.Ε.Β.Α", Γ. Χ., βεβαιώνεται ότι η από 1-1-2004 επίδικη σύμβαση, που καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων μερών, ουδέποτε εν τέλει μεταβιβάστηκε προς αυτήν και ότι η ενάγουσα εξακολουθεί να είναι αποκλειστική δικαιούχος όλων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, που απορρέουν απ' αυτήν, γεγονός που ενισχύει την κρίση του Δικαστηρίου περί της ασάφειας και αβεβαιότητας που δημιουργείται από μόνο το έγγραφο της αναγγελίας της απαίτησης, αναφορικά με το κατά πόσο η αναγγελία αυτή επεκτείνεται απολύτως και συγκεκριμένα στην επίδικη απαίτηση. Ως εκ τούτου, δεν αποδεικνύεται ότι πράγματι η επίδικη απαίτηση εκχωρήθηκε προς την άνω εταιρία και ότι η ενάγουσα από τον χρόνο της αναγγελίας εκχώρησης (20-8-2007) αποξενώθηκε απ' αυτήν, με συνέπεια να μην νομιμοποιείται πλέον ενεργητικά στην άσκηση της υπό κρίση αγωγής, όπως επικαλείται η εναγόμενη. Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, συνεπώς, που, με την εκκαλούμενη απόφαση, έκρινε ότι τελικά η σύμβαση εκχώρησης δεν υλοποιήθηκε αναφορικά με την επίδικη απαίτηση, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο, αλλά και εκτίμησε τις αποδείξεις και δεν έσφαλε. Ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος της έφεσης, με τον οποίο η εκκαλούσα παραπονείται για εσφαλμένη κρίση της εκκαλουμένης, ως προς τα ανωτέρω, ελέγχεται αβάσιμος και επομένως πρέπει να απορριφθεί .....

Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω, η εναγόμενη οφείλει για τις 2.378 φιάλες F-50 το ποσό των $(2.378 \times 48 =)$ 114.144 ευρώ, για τις 131 συστοιχίες των 12 φιαλών F-50 το ποσό των $[(18,75 \times 48 =) 900 \times 131 =]$ 117.900 ευρώ και συνολικά το ποσό των $(114.144 + 117.900 =)$ 232.044 ευρώ. Αναφορικά δε με τις κρυογενικές δεξαμενές αποδείχθηκε, όπως ήδη προαναφέρθηκε, ότι παραδόθηκαν από την εναγόμενη προς την εταιρία "... Α.Ε.Β.Α", διότι είχε μεσολαβήσει η αναγγελία σ' αυτήν της εκχώρησης απαιτήσεων της ενάγουσας στην εν λόγω εταιρία. Ανεξαρτήτως δε του ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν αποδείχθηκε ότι η εν λόγω εκχώρηση τελικά επακολούθησε, η εναγόμενη θεώρησε δικαιολογημένα ότι όφειλε να επιστρέψει τις δεξαμενές στην φερόμενη ως εκδοχέα εταιρία, δεδομένου ότι δεν αποδεικνύεται από οποιοδήποτε έγγραφο ότι αυτή ενημερώθηκε ότι δεν έλαβε χώρα η εν λόγω εκχώρηση. Επομένως, για την αιτία αυτή δεν οφείλει κανένα ποσό στην ενάγουσα....

Επομένως, ενόψει όλων των ανωτέρω, η συνολική οφειλή της εναγόμενης ανέρχεται ποσό των (232.044 + 13.630 + 20.000 =) 265.674 ευρώ.".Με βάση τις ανωτέρω παραδοχές, το Εφετείο απέρριψε την έφεση της αναιρεσείουσας και επεκύρωσε την απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, που είχε κάνει εν μέρει δεκτή την αγωγή της αρχικής ενάγουσας, στην οποία αναγνώρισε ότι η αναιρεσείουσα οφείλει να καταβάλει το ανωτέρω ποσό των 265.674 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής. Με αυτά που δέχθηκε και έτσι που έκρινε η προσβαλλόμενη απόφαση, διέλαβε στο αποδεικτικό της πόρισμα ασαφείς και αντιφατικές αιτιολογίες, σε σχέση με το ουσιώδες για την έκβαση της δίκης ζήτημα, της προβληθείσας από την αναιρεσείουσα, εκχώρησης των προερχόμενων από τις ένδικες συμβάσεις απαιτήσεων της αρχικής ενάγουσας προς την εταιρία "... ΑΕΒΑ" και συνακόλουθα της έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης αυτής για την άσκηση της κρινόμενης αγωγής. Ειδικότερα, ως προς το κρίσιμο αυτό ζήτημα, από τις προεκτεθείσες αναλυτικά παραδοχές, συνάγεται ότι το Εφετείο, ενώ αρχικά δέχεται (με ασαφή και ενδοιαστική αιτιολογία) ότι η πράγματι εκχωρηθείσα από την αρχική ενάγουσα στην ανωτέρω εκδοχέα εταιρία απαιτήσή της από εμπορική οφειλή της αναιρεσείουσας ύψους, στις 13- 7-2007,498.435,55 ευρώ, δεν αφορούσε τις ένδικες απαιτήσεις της, αλλά άλλες, τις οποίες και δεν διευκρινίζει, με αποτέλεσμα να νομιμοποιείται η αρχική ενάγουσα στην άσκηση της κρινόμενης αγωγής της, στη συνέχεια, για μέρος των απαιτήσεων αυτών, που αφορούν στην αξία των κρυογενικών δεξαμενών, δέχεται το αντίθετο, ότι δηλαδή η αρχική ενάγουσα δεν νομιμοποιείται στην επιδίωξη αυτών, με την αιτιολογία, ότι αυτές δικαιολογημένα είχαν παραδοθεί από την αναιρεσείουσα στην ανωτέρω εκδοχέα εταιρία, μετά την αναγγελία της εκχώρησης των απαιτήσεων της αρχικής ενάγουσας. Με αυτές όμως τις αντιφατικές, ασαφείς και αλληλοαναιρούμενες παραδοχές που στερούνται και νομικής εννοιολογικής ακολουθίας, εφόσον το Εφετείο δέχεται ύπαρξη εκχώρησης άδηλου περιεχομένου, πάντως μη αφορώσας τις ένδικες απαιτήσεις αλλά ταυτόχρονα και μη νομιμοποίηση της αρχικής ενάγουσας, για δικαστική επιδίωξη της ικανοποίησης μέρους αυτών, διότι η οφειλέτρια-αναιρεσείουσα καλώς τις κατέβαλε στην εκδοχέα εταιρία, καθίσταται ανέφικτος ο αναίρετικός έλεγχος της ορθής ή μη εφαρμογής των προαναφερθεισών ουσιαστικού δικαίου διατάξεων των άρθρων 455,460 και 462ΑΚ.Επομένως,είναι βάσιμος ο σχετικός δεύτερος, κύριος, όπως συμπληρώθηκε με τον πρόσθετο, από το άρθρο 559αριθμ.19ΚΠολΔ λόγος αναίρεσης.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση του Εφετείου Αθηνών, ενώ παρέλκει η εξέταση του τρίτου κύριου λόγου αναίρεσης, λόγω της πλήρους ανααιρετικής εμβέλειας των άνω γενόμενων δεκτών και να παραπεμφθεί η υπόθεση στο ίδιο Εφετείο, συντιθέμενο από άλλους δικαστές εκτός εκείνων που την εξέδωσαν (αρθρ. 580 παρ.3 ΚΠολΔ). Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή στην αναιρεσείουσα του παραβόλου που κατέβαλε (αρθρ. 495 παρ. 4 ΚΠολΔ) και να καταδικαστεί ο ανααιρεσίβλητος, που ηττήθηκε στα δικαστικά της έξοδα (αρθρ. 176,183 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την 1477/2016 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών.

Παραπέμπει την υπόθεση, προς περαιτέρω εκδίκαση, στο ίδιο Εφετείο, συντιθέμενο από άλλους δικαστές.

Διατάσσει την επιστροφή του κατατεθέντος παραβόλου στην αναιρεσεύουσα.

Καταδικάζει τον αναιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσεύουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριών χιλιάδων πεντακοσίων (3.500) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 17 Ιανουαρίου 2018.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, την 30 Ιανουαρίου 2018.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ